

Proti
zobnemu
kamnju

SARGOV

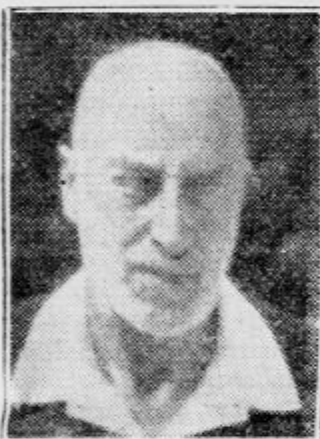
KALODONT

Naši kraji in ljudje

Na kraju letalske nesreče

Razbito letalo med ruševinami obzidja. Pogled od zunanje strani.

Ivan Kosler

Vladimir Štrekelj

Ivanka Pillerjeva

Pogled iz gozdčka na kraj nesreče

Deli razbitega letala v notranjosti obzidja. Na sliki na desni je dobro videti tudi razbito močno obzidje, ki ga je letalo razrušilo v obsegu več metrov.

Danes premiera vefilma po znamenitem odrskem komadu

NICODEMIJA

V glavnih vlogah

Dolly Haas

ljubka, naivna in temperamentna kakor še v nobeni dosednji vlogi.

KARL LUDVIK DIEHL
OSKAR SIMA

Predstave ob 4., 7. in 10. zvečer.

Scampolo

ELITNI KINO MATICA

Telefon 2124

Notar Fran Tavzes na zadnji poti

Kranj 12. septembra.

Popokne se je starodavni Kranj posloviti od enega svojih najboljših nacionalnih delavcev, notarja Frana Tavzesa. Že pred 8. uro se je zbrala pred hišo žalostna številna množica, da ga spremi na njegovi zadnji poti. Po cerkvenih obredih je sokolski pevski zbor zapel žalostno: »Človek glej, kakor je krenil sprevod proti pokopališču. Za sokolskimi prapori so stopali deca, naraščaj in močna četa članov v kroljih iz Kranja, Strazišča in Logatca. Za njimi je

korakala viteška sekcija Narodne odbrane s praporom. Pod zastavo Narodne čitalnice je šel celokupni odbor in številno članstvo, nato pa so se uvrstili zastopniki ostalih nacionalnih in kulturnih društev iz Kranja in Logatca. Za mnogimi venci in šopki je nosil član Narodne odbrane visoka odlikovanja pokojnika, ob krsti pa je korakala častna straža viteške sekcije NO. Številni zastopniki raznih oblasti so stopali za hudo prizadeto soprogo in ostalim sorodstvom. Med drugimi odličniki je spremljal pokojnika na zadnji poti prvi podstarosta SKJ E. Gangl, narodni poslanec Ivan Lončar, predsednik sodišča dr. Gregorc ter množični župani iz okoliških občin, ki jim je sledila dolga vrsta prijateljev in znancev.

Ob odprtem grobu v sosesčini pesnika Frana Prešerna se je poslovil od pokojnika najprvo narodni poslanec Ivan Lončar v imenu Jugoslovenske nacionalne stranke in v imenu g. ministra dr. Kramerja. V imenu občine Kranj ter domačih kulturnih in nacionalnih društev je izpregovoril dr. Sajovic, za njim pa zastopnik notarske zbornice notar dr. Kuhar. Za Narodno odbrano je govoril g. Vargazon, v imenu globoko potrlih Logatčanov pa šolski upravitelj g. Donjak. Mrak se je že spuščal na zemljo, ko so začele padati prve grde na krsto. Ko je sokolski zbor poslednjič zapel »Blagor mu, se je orosilo marsikatero oko. Velikemu Jugoslovenu in požrtvovalnemu narodnemu delavcu bodi lahka zemlja!

Pri ljudeh s nerodnim delovanjem srca povzroči kozarec naravne »Franz Josefove« grenčice, če ga popijete vsak dan zjutraj na tešče, lagodno mlo iztrebljenije črevesja. Zdravniki za srčne bolezni so prišli do rezultata, da učinkuje »Franz Josefov« voda tudi pri težkih oblikah srčne hibe sigurno in brez neprilike. »Franz Josefov« grenčica se dobi v vseh lekarnah, drogerijah in specerijskih trgovinah.

Ob 250-letnici smrti Juraja Križanića

Zagreb, 12. septembra.

Poraz turške vojske pred Dunajem 12. septembra l. 1683. je velik dogodek splošne zgodovine, zlasti pa zgodovine vzhodne Evrope, ker je bila z njim definitivno zaključena epoha turškega 400letnega osvajanja in napredovanja v Evropi. Turški poraz pred Dunajem pa je bil tudi znamenje za preporod južnega Slovanstva, zlasti Srbov in Hrvatov, ki so že dva veka trpeli pod turškim jarmom, istočasno pa tudi začetek osvobodilnih bojev severnih Slovanov. Tako je zmaga nad Turki pred Dunajem poseben važen dogodek v zgodovini vseh slovanskih narodov. Za nas pa ima ta dan še poseben pomen zaradi tega, ker je tedaj pred Dunajem umrl kot katoliški duhovnik v poljski vojski Hrvat Juraj Križanić, oče ideje kulturnega in političnega zblizanja vseh slovanskih narodov, oče ideje, ki od tedaj ni nikdar več prišla z dnevnega reda, da se je šele v 19. stoletju nalezela na popolno razumevanje in na praktično uveljavljanje v duševnem in političnem preporodu slovanskih narodov.

Ideje Jurja Križanića so tako velike in obsežne, da se še do današnjega dneva ni so izrpalje in preživele. Začetek dela Jurja Križanića pada v drugo polovico 14. stoletja, njegovo torišče pa je bilo Rusija, kjer so se ohranili tudi rokopisi njegovih glavnih del. Tako je slavist Bodjanski l. 1859. izdal Križanićevo »Gramatiko«. Bezsonov pa njegovo »Politiko« v dveh izdajah leta 1859. in 1865. Te izdaje so dale povod, da je Ivan Kukuljević napisal prvi hrvatski članek o življenju in delovanju Jurja Križanića. Kukuljević nam je dal prve točne podatke o Križanićevi mladosti in o njegovih odnošajih z zagrebškim škofom Vinčkom. Ko je ruski učenjak Bezsonov leta 1870. ponovno publiciral o Križaniću več člankov in ko so o njem pozneje pisali še drugi Rusi, nadalje Francoz Louis Leger in bolgarski frančiškan Fernandžin, je ves ta material uporabil in izpopolnil naš Vatroslav Jagić v obsežni monografiji »Život i rad Juraja Križanića.«

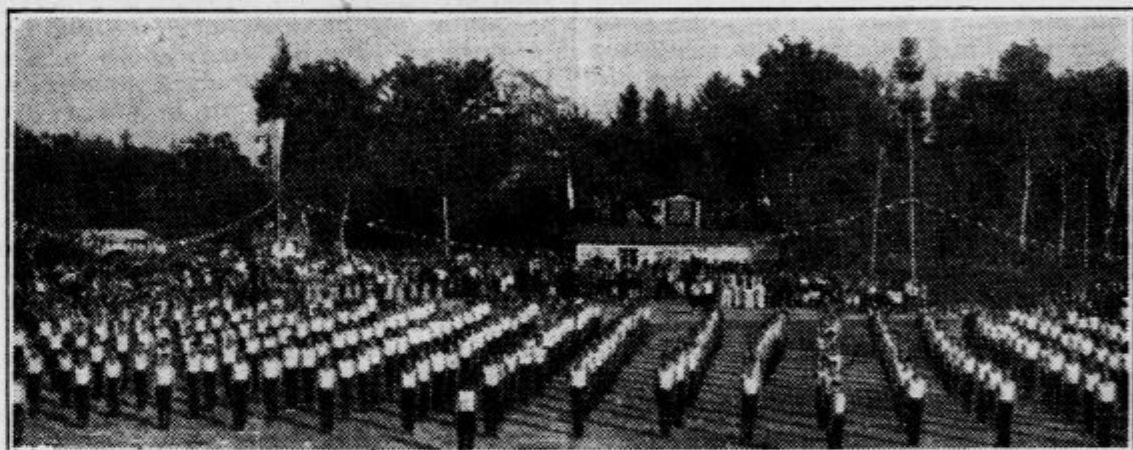
Slike s ptujskih svečanosti

Minister dr. Albert Kramer govori s tribune pred magistratnim poslopjem. Na levi sta zastopnik Nj. Vel. kralja podpolkovnik g. Šarac in ljubljanski župan dr. Dinko Pac, na desni pa minister za socialno politiko Ivan Pucelj.

Številni sokolski prapori v sprevodu.

Proste vaje članov pri popoldanskem nastopu.

Miha Maleš je otvoril svoj novi atelje

Ljubljana, 12. septembra.

V ponedeljek zvečer je kulturna Ljubljana doživela skromno, a prijetno in pomembno slavlje, kakršno je v naših tesnih in pustih razmerah po vsej krivici redkost. Akademski slikar Miha Maleš, eden naših najbolj simpatičnih, najbolj podjetnih upodabljalcev umetnikov je Pod Turnom, poleg gradu v tivolskem parku otvoril svoj novi delovni atelje.

V okusno adaptiranih, ne prerazkošnih, toda prav lepih prostorih, ki jih je po uvidenosti g. župana, občinskega sveta in magistratnega direktorja dala mestna občina umetniku na razpolago, se je zbralo lepo število Maleševih tovarišev in častilcev, slikarjev, kritikov, pesnikov, časnika-jev in prvakov naše kulturne družbe — med njimi dr. Fux za mestno občino in župana, nestor slovenskih slikarjev Ferdo Vesel, prof. Šantel, predsednik Narodne galerije dr. Windischer ter upravnik galerije Zorman in glavni urednik »Jutra« Virant. Bil je prijeten lep večer, kakršni bi smeli biti v Ljubljani, v tem ponosnem duhovnem in umetniškem središču Slovencev, bolj pogosti. Miha Maleš je s kratkim nagovorom pozdravil zbrano družbo, v imenu povablencev sta se mu zahvalila dr. Windischer in akademski slikar Vesel, ki sta iz srca vseh čestitala simpatičnemu, nadvse delavnemu umetniku za njegove dosedanje uspehe ter obenem izrazila željo, naj bi naša mestna občina po tem prvem vzgledu pripomogla do tako prijetnih delovnih prostorov tudi drugim umetnikom, ki za svoje delo prav tako upravičeno pričakujejo priznanja in podpore.

Imenovanja v železničarski službi

Beograd, 12. septembra.

Z ukazom Nj. Vel. kralja so na predlog prometnega ministra postavljeni: pri direkciji državnih železnic v Ljubljani za svetnika 5. skupine prometno-komercialnega oddelka Avgust Ludvik, svetnik iste skupine in šef postaje Ljubljana gl. kol., Franjo Zemlja, svetnik iste skupine in šef postaje Ljubljana gorenjski kolodvor, Alojzij Baša, svetnik iste skupine in šef postaje Zidani most, Albert Budan, svetnik iste skupine in šef postaje Jesenice, in Karlo Štefin, svetnik iste skupine in šef postaje Maribor gl. kol.

Nadalje: za poverjenika prometno-komercialnega oddelka v 6. skupini Rudolf Jakhel, poverjenik iste skupine in šef postaje Celje; za višje kontrolorje 6. skupine prometno-komercialnega oddelka Jože Mohorko, višji kontrolor postaje Maribor, koroški kolodvor, Franc Blažon, višji kontrolor postaje Dravograd-Meža, Viktor Turin, višji kontrolor postaje Ptuj, Edvard Antosiewicz, višji kontrolor postaje Ljubljana, dolenski kolodvor; za višjega kontrolorja postaje Ljubljana, gorenjski kolodvor, v 6. skupini Martin Kožuta, višji kontrolor prometno-komercialnega oddelka; za višjega kontrolorja postaje Maribor, koroški kolodvor, Friderik Perme, višji kontrolor postaje Tezno; za višjega kontrolorja postaje Celje v 6. skupini Janko Vranjek, višji kontrolor prometno-komercialnega oddelka, za višjega kontrolorja 6. skupine postaje Maribor, koroški kolodvor Avgustin Lukačič, višji kontrolor postaje Ljutomer; za kontrolorja 7. skupine postaje Ljubljana gl. kolodvor Jože

Lavrič, kontrolor postaje Skofja Loka; za kontrolorja 7. skupine postaje Zidani most Srečko Razpotnik, kontrolor postaje Rimske Toplice; za kontrolorja 7. skupine postaje Jesenice Frančišek Maier, kontrolor postaje Bled-jezero; za kontrolorja 7. skupine postaje Ptuj Ferdo Nagel, kontrolor postaje Kranj; za kontrolorja 7. skupine postaje Ljubljana, dolenski kolodvor Ciril Vrančič, kontrolor postaje Murska Sobota.

Nevaren požar v Dolskem

V ponedeljek, ko je bil tako lep jesenski dan, so bili prebivalci iz Dolskega večinoma na polju, kjer so pospravljali poljske pridelke. Doma so ostali otroci, ki pa zaradi nujnega dela seveda niso imeli dovoljnega varstva. Ljudje na polju so zvečer v polmraku nenkrat opazili, kako sredi vasi v precejšnjem loku žari iz nekega poslopja. Tam, kjer so opazili žarenje, pa se je nenkrat dvignil močan stebel gostega dima. Vse je v silnem strahu hitelo proti domu. Ogenj je nastal v gospodarskem poslopju posestnika in gostilničarja Rudolfa Zupančiča in so ljudje z največjo vneto pomagali domačim gasilecem pri gašenju in lokaliziranju nevarnega ognja. Gasilce je vodil načelnik g. Medved, dolski gostilničar in posestnik. Dolska dekleta so pridno donasala vodo in pomagala, kjer je bilo treba. Fanja Mrko, sin gostilničarja g. Medveda, in Tone Zupančič, po domače Brkov, pa sta v življenjski nevarnosti rešila iz gorečega hleva vso živino, okrog 10 glav. Na pomoč so prihiteli tudi vrli gasilci gasilskega društva Dol, pod vodstvom načelnika g. Šimenca ter člani gasilskega društva Senožeti, ki so tudi dasti pripomogli k pravočasni lokalizaciji požara. Na kraju nesreče so bili tudi orožniki in je njihov komandir g. Baumkirchner kaj spetno pripravil šletnega domačega sina do priznanja in opisa, kako je prišlo do nesreče.

Fantek je šel na senik pobirati jajca iz kokošjih gnezid in si je pri tem svetil z vžgalicami. Neprevidno je vžgalico vrgel proč, vnelo se je seno in par minut pozneje je bilo v ognju poslopje. Velik uspeh gasilcev morejo le oni pravilno oceniti, ki poznajo lego poslopij gostilničarja Zupančiča. Od gorečega poslopja je hiša oddaljena le par metrov in je ogenj tudi že našel njeno streho. Pri vseh uspehih in pri veliki požrtvovalnosti gasilcev pa se le vidi, kako potrebno bi bilo, opremiti gasilsko društvo v Dolskem čimprej z motorno brizgalno. Škoda te požarne nesreče je izdatna, ker je zgorelo tudi precej poljedelskega orodja. Zavarovalnica bo krila le delno škodo.

Zvočni kino IDEAL

Fjodor Šaljapin

najslavnejši sodobni pevec in umetnik svetovnega slovesa v veličastnem vefilmu

Don Quichotte

Predstave ob 4., 7. in 9. uri zvečer.

Iz življenja in sveta

Nove ekspedicije

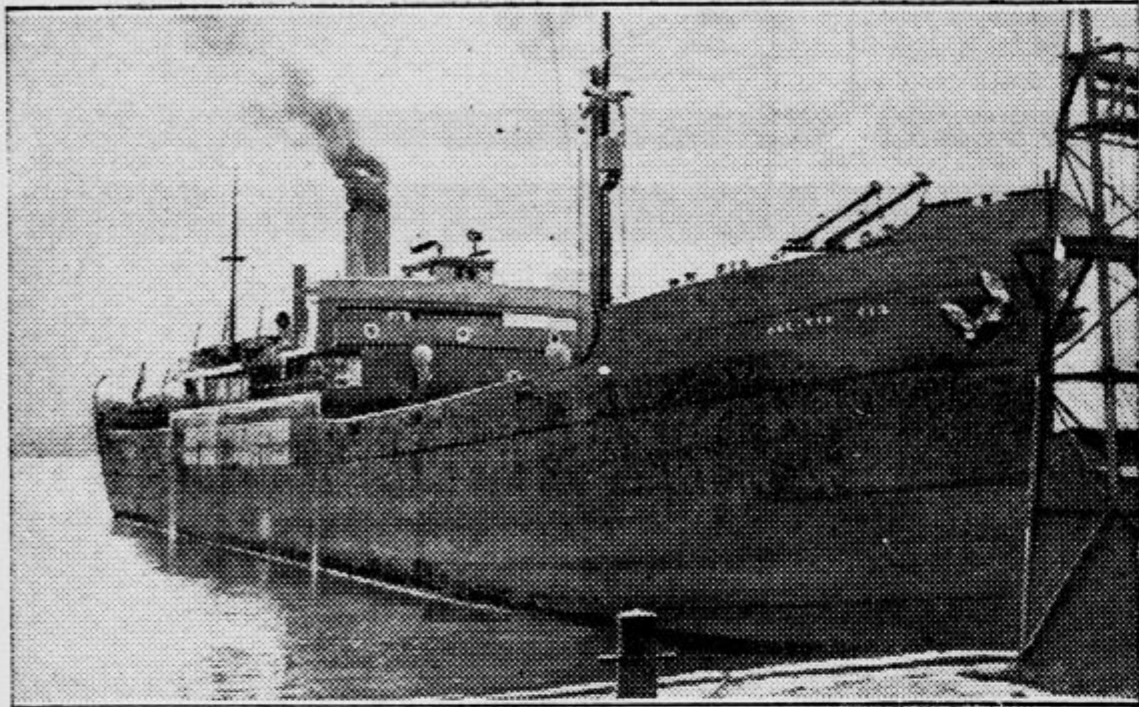
na južni tečaj

Najvažnejša je odprava admirala Byrda

Ta mesec se otvori velika sezona za potovanja na južni tečaj. Ellsworth, znani milijonar, ki žrtvuje svoje premoženje in svoj čas, da bi razkril skrivnosti tečajev, se pripravlja; Hubert Wilkins, ki pravi, da je mogoče priti do tečajev s podmornico, tekmuje z njim in v njegovi družbi je neustrašni, železni Norvežan Riiser Larsen, ki je večino svojega življenja prebil na južnih in severnih ledenih morjih.

meljito predelati in obnoviti. S to staro, obnovljeno ladjo, o kateri pravijo, da prinaša svojemu lastniku srečo, z novim Fordovim letalom in s 160 polarnimi psi in potrebnimi sanmi odplave Byrd najpomembnejše 15. oktobra svojemu cilju naproti.

Ta cilj se da izraziti z nekoliko besedami, dasi že zdavnaj ne morejo obseči vsega dela in vseh naporov, ki bodo potrebni za uspešen povratek. Kakor Ellsworth. Ri-

Byrdova ekspedicijska ladja »Pacifica«

V Bostonu pa se pripravlja admiral Richard Byrd, mož, ki ima navzlic svojim razmeroma mladim letom za seboj že celo zgodovino slavnih ekspedicij. Od njegovega sedanjega potovanja si obetajo strokovni krogi največ uspehov in njegovi prejšnji uspehi potrjujejo to vero. Ima pa na razpolago neprimerno manj pripomočkov nego na svoji zadnji ekspediciji, kajti v Ameriki je zdaj huda stiska za denar in moške, ki so prej za kakršen koli znanstveni namen brez nadaljnega podpisovali čke za deset tisoč dolarjev, imajo ta čas važnejše skrbi v glavi nego raziskovanje južnega tečaja.

Toda Byrd ni mož, ki bi obupaval in če ne gre z velikimi sredstvi, se zna zadovoljiti tudi z manjšimi. Od neke družbe je kupil 60 let staro, prostorno ladjo, ki je pa še zelo trdna in ki jo je dal vrhu tega te-

ser Larsen in Wilkins hoče tudi Byrd izmeriti znanje in neznane predele južnotečajnih obal, dognati geološke razmere celinske Antarkide in ugotoviti, da li sestoji ta zemlja v resnici iz dveh ločenih delov, kakor pravijo nekateri raziskovalci. Menijo, da jo baš po sredi seče široka vodna pot in če je to res, bo ta vodna pot v bodoče utegnila pri gospodarskem izkoriščanju Antarkide imeti še veliko vlogo kot prometna žila. Da se bo dala Antarkida tudi gospodarsko izkoriščati, pa ne dvomijo. Pod njenim ledovjem slutijo ogromne zemeljske zaklade, rude in premogovnike.

Vse to bomo vedeli za gotovo prihodnje leto, ko se ekspedicije vrnejo domov. Takrat bo imela strokovna znanost (in tudi diplomacija) priliko, da pregleda rezultate tega enoletnega dela pogumnih in požrtvovalnih mož.

Poroka v danski kraljevi rodbini

Prince Harald, drugi sin danskega kralja, se poroči te dni v Kodanju z 21-letno princeso Matildo, hčerjo prince Harolda Danskega

Ameriška kolonija ob Sredozemskem morju

Malokateremu bo znano, da so imele Zedinjene države pred 125 leti ob Sredozemskem morju kolonialno posest. Ta zanimivi intermezzo v kolonialni zgodovini je v zvezi z imenom hrabrega ameriškega častnika generala Williama Eatona, ki mu je publicist Francis Reunell Rodd posvetil celo knjigo. O tej koloniji in o žalostni usodi njenega ustanovitelja poroča zadnji zvezek ilustrirane tedenske revije »Življenje in svet«.

Charlie Chaplin na počitnicah

Znameniti komik na krovu svoje jahte med svojimi prijatelji

Odmevi iz Nemčije

»Očrnenje« Hamburg

Hamburško policijsko ravnanje ob javlja naslednje opozorilo:

»Domačini bivših nemških kolonij v Afriki se večkrat pritožujejo, da zaradi njihove rasne pripadnosti ljudje napadajo njih in njihove žene ter jih pitajo s črnci in tudi drugače žalijo. Mnogi izmed Afričanov so se med svetovno vojno borili v vrstah nemških kolonialnih čet in mnogi so tudi žrtvovali svoje življenje za Nemčijo. Naši stari soborci so vredni hvaležnosti in spoštovanja, pred vsem pa zaščitite Ni mogoče torej trpeti, da bi njih in člane njihovih družin javno zasramovali na cestah ter jih žalili. Če se bodo takšne žalitve ponavljale, bo policija z vso strogostjo nastopila proti dejanskim storilcem.«

Pet let je že za psovanje norimberškega kongresa

Berlinsko sodišče, ki sodi na brzo roko, je te dni obsodilo nekega 54 letnega moškega na pet let ječe, ker je poslal hitlerjevski kongres v Norimberku. Obsodbo so oznanili javnosti, niso pa niti z besedico omenili, kaj je rekel mož, kar, ki so mu prisdili za greh tako hudo pokoro.

Sežiganje mrtvecev

Na zborovanju nemških društev za sežiganje mrtvecev je izjavil vodja kongresa prof. dr. Zeiss, da je docela zmerno razmišljanje, da bi bilo sežiganje mrtvecev marksistično-komunistična ustanova. Sežiganje mrtvecev je prastar starogermanski običaj in narodni svet se bomo oprijeli te tradicije z vso silo.

Kar režim odobri, je dobro

Te dni so imeli v Berlinu premierno filma »Grdo dekle«. Film na sebi ni kaj vreden in bi o njem nihče ne govoril, če ne bi bilo prišlo na koncu preselave do izredov. Nekdo iz množice je namreč vstal ter imel ognjevit govor proti židovstvu, na koncu pa so nekateri obiskovalci predstave metali gnila jajca in smrdljive bombe na oder, kjer sta sedela filmska igralka Dolly Haasova in Max Hansen. Zaradi tega je oblast izdala komunique, ki preprosto določajo strastne proti filmom, ki jih je že odobrila režimska cenzura.

Prvič »general Goering«

Pruski ministrski predsednik v svoji novi vojaški uniformi kot gost pri manevrih nemške armade

Javna aretacija sovjetskega funkcionarja

»Hamburger Fremdenblatt« poroča o dramatični aretaciji sovjetskega funkcionarja. Te dni je prenašal moskovski radio iz Rostova na Donu govor žitnega načelnika Perkina, ki je vodil državna posestva v rostovskem okraju. Perkin je baš imel govor na kmet. Nenadoma pa je nastal v dvorani šum in nemir in kmalu se je slišal razločen glas: »V imenu G. P. U. ste državljani Perkin aretirani!«

Perkin je takoj prekinil svoj govor in na govorniški oder je stopil komisar G. P. U. ter je pojasnil občinstvu: »Načelnik žitnega urada Perkin ni izročil vseh 100 odst. žita, kakor velevaljo predpisi, državni oblasti. Zato imam nalogo, da ga tukaj v dvorani javno aretiram. Vlada ga je razrešila službene dolžnosti, njegova zadeva pa se bo izročila sodišču v nadaljnje poslovanje.«

Po teh besedah so Perkina odvedli. Po radiu se je slišalo, kako je skupščina takoj nato izvolila novega predsednika, ki pa ni niti z besedico omenil dogodka, ki se je bil pravkar odigral v dvorani. Ker je bil mikrofon ves ta čas odprt (očividno so ga v zmedbi pozabili izklopiti), se je slišalo vse, kar se je godilo v dvorani.

DOBRO JE, ČE VEŠ...

da je znani holandski kirurg dr. Esser sprožil idejo ustanovitve mednarodne univerze za kirurgijo na nevtralnem ozemlju. Naloga zavoda naj bi bila zdravljenje vojni- nih pobabljenec;

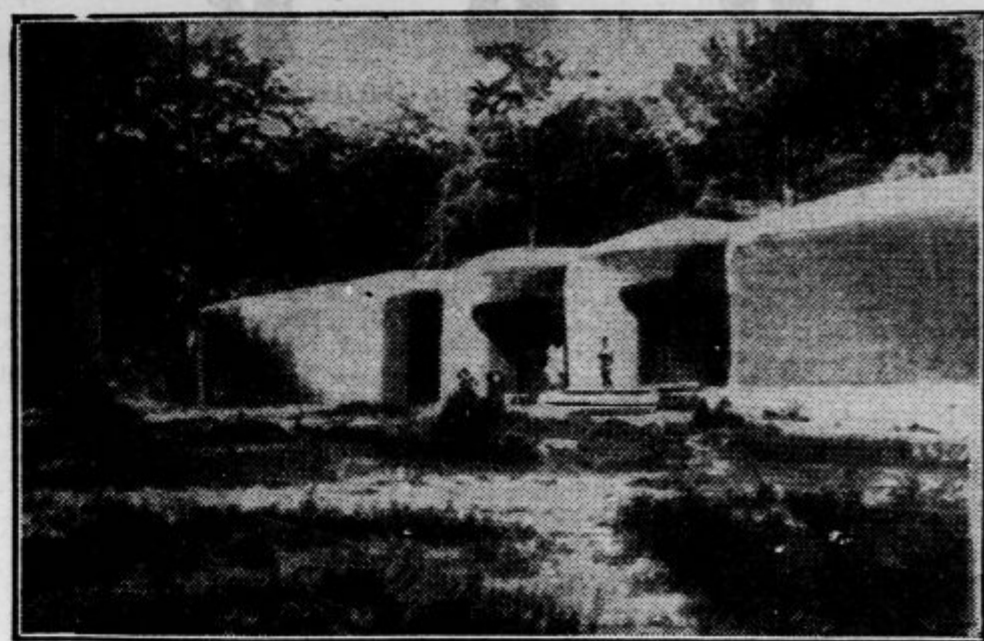
da je morski potres razdejal japonsko mesto Napoo, uničil 180 hiš in 70 človeških življenj;

da je stuttgartski župan dr. Strölin prosil mestne uradnike, naj opuste njih žene nagovarjanje z naslovi njihovih mož, ker se naslov spodobijo le osebi, ki si ga pridobi, ne pa tudi njegovi zakonski polovici;

da ni ruski diktator Stalin sprejel Herriota v Moskvi oficijelno zaradi tega, ker je na dopustu, v resnici pa zato, ker ni dovolj več francosčini ter nima dovolj rutine za sprejemanje tujih gostov;

da je tedenska revija »Življenje in svet« edini slovenski obzornik, ki vam nudi vsak teden za 2 Din polno zanimivega štiva z mnogimi slikami.

Trdno stoji francoska straža ob Renu

Drobec francoskih utrd ob nemški meji, ki jih je nedavno obiskal ministrski predsednik Daladier, ki je izjavil, da je Francija pripravljena odbiti vsak poskus nemškega vpada

Letalske katastrofe 1908—1933

Kratka kronika zračnih nesreč v zadnjem četrt stoletju

V zadnjih pet in dvajsetih letih se je primerilo v letalstvu neštevilno nesreč, od katerih omenjamo nekatere važnejše in večje.

1908

5. avgusta 1908 se je vračal zrakoplov »Graf Zeppelin« iz Oppenheima proti Stuttgartu. Zaradi velike izgube plina pa se je moral pri Engerdinu zasilno spustiti na zemljo, kjer ga je pa vihar potisnil k zemlji ter ga popolnoma razdejal. Istega leta 18. septembra je treščil na zemljo aeroplan Orvilleja Wrighta, ker se je na letalu zlomil vijak. Wright je bil hudo ranjen, njegov spremljevalec pa usmrčen.

1909

L. 1909 je treščil na zemljo francoski vodilni zrakoplov »La Republique« v bližini Moullinsa. Počil je v zraku ter padel na tla. Stiri osebe so se ubile.

1910

L. 1910. ni bilo večjih letalskih nesreč mimo Wellmanovega poleta z »Ameriko«. Wellmann je hotel z zrakoplovom prepluti Atlantski ocean, toda zrakoplov je padel v morje in so ga potegnili iz vode šele 18. oktobra 1910.

1912

L. 1912 je eksplozija raztrgala zrakoplov »Akron«, ki je bil določen za polet čez Atlantski ocean. Eksplozija je nastala pri Atlantic City ter je terjala življenja inženjerja Vanimanna in njegovih spremljevalcev. 10. oktobra istega leta je uničila eksplozija plina vojaški zrakoplov št. 73 v reinickendorfskem hangarju za zrakoplove. Istega leta 17. decembra je zšel angleški vojaški zrakoplov »Beta« pri Adlershofu v drevesne veje, kjer ga je raztrgal vihar.

1913

L. 1913 je bilo več letalskih nesreč. Najhujši sta bili katastrofa mornariškega zrakoplova pri Helgolandu, kjer je zrakoplov padel v morje. Poveljnik in 14 častnikov je utonilo. 17. oktobra istega leta je pri letališču Johanisthalu eksplodiral mornariški zrakoplov v 600 m višine. Eksplozija je zahtevala 28 človeških žrtv.

1914

L. 1914 je ogenj uničil francoski vodilni zrakoplov »Adjutant Rean« v bližini verdunškega letališča.

Med svetovno vojno

je bilo vse polno letalskih nesreč, ki pa jih niso kronisti niti beležili, tako da se odvarja serija letalskih katastrof za javnost šele po vojni.

1919

Tedaj je 16. julija 1919 ponesrečilo v viharju nad Severnim morjem angleško letalo N. S. 11. Posadka je bilo usmrtena. Istega leta je zadela nesreča tudi ameriški vodilni zrakoplov pri Chicagu, ki se je ponesrečil nad neko banko, pri čemer je izgubil življenje tudi neki bančni nameščenec.

1921

24. avgusta 1921 se je ponesrečil angleški zrakoplov Z. R. 2 nad Hullom. Našteli so 44 mrtvih.

1925

L. 1923 in 1924 ni bilo velikih katastrof, toda 1. 1925 je nevihta v Ohiu raztrgala ameriškega Zeppelina Shenandoaha ter ubila 15 mož.

1926-27

L. 1926 je minilo razmeroma dobro, leto 1927 pa je prineslo smrt francoskih letalcev Nungesserja in Colija, ki sta hotela kot prva preleteti Atlantik iz Pariza proti New Yorku. Našli niso ne njunega letala »Bela ptica«, ne njunih trupel. Proti koncu tega leta je izginila tudi ga. Grayson, nekakinja ameriškega predsednika Wilsona, ki je startala s tremi spremljevalci z rta Code. Našli je niso nikdar.

1928

L. 1928 so se primerile razne letalske katastrofe. 18. februarja je zgrmel na tla neko letalo v Georgiji, kjer je bil letalski miting v Maronu. Razpočila se je neka predčasno vržena bomba, ki je pilotu odtrgala glavo, nakar je letalo padlo na zemljo in ranilo 20 oseb. Tega leta 9. marca sta dva jastreba napadla letalo pri Manangui in povzročila, da je letalo treščilo na tla. Dva pilota sta se ubila. 23. maja je treščilo na zemljo francosko potniško letalo Farmanovega tipa, ki je oskrbovalo promet na progi Pariz—Berlin. Trije potniki so zgoreli. 2. septembra je padel iz višav francoski trgovinski minister Bokanowski ter je zgorel s štirimi sopotniki. 3. decembra je treščil iz višav hidroplan Santos Dumonta v Rio de Janeiro. Ubilo se je 10 oseb.

1929

L. 1929 je treščilo neko letalo na zabavni vožnji v tovarni vlak blizu Manhattanu.

Od 14 potnikov se jih je ubilo 13. 17. junija istega leta je padlo angleško letalo »City of Ottawa« v Rokavski preliv. 7 oseb se je ubilo. 6. novembra se je ponesrečilo Junkersovo letalo na progi London—Berlin nad grofijo Kent. Trčilo je zaradi goste megle ob hrib ter se razbilo. 8 potnikov je bilo na mestu mrtvih.

1930

L. 1930 se je ponesrečilo 8. julija letalo tipa Dornier-Val na poti iz Nemčije na Švedsko. Pet oseb je utonilo. 5. oktobra istega leta se je katastrofalno ponesrečil angleški zrakoplov R. 101 na vožnji iz Angleške v Indijo. Vihar ga je pri Beauvaisu na Francoskem vrget na tla, da je zgorel. Zrtev je bilo 47, med njimi angleški minister za zrakoplovstvo ter poveljnika Scott in Irwing. Po naključju so se rešili samo trije člani posadke. Isto leto je vihar treščil na zemljo še potniško letalo na progi Berlin—Dunaj na letališču Heller pri Draždanah. Našteli so 8 mrtvih.

1931

L. 1931 se je ponesrečilo angleško mornariško letalo pri Plymouthu. Padlo je iz višine ter zahtevalo 9 človeških žrtv. 19. marca so se ponesrečili trije italijanski letalci Maddalena, Cecconi in Damonte pri poskusnem poletu. Padli so v morje in utonili. 13. junija je padlo na tla prometno letalo Saarbrücken—Köln. 4 žrtve. 12. septembra se je ponesrečilo francosko letalo Le Brix na Doretu v Rusiji. Le Brix je obležal mrtve. Dva dneva pozneje je padel z letalom na tla inspektor ruskega letalstva in njegov pribočnik. Oba sta se ubila.

1932

Lansko leto sta se smrtno ponesrečila poljska letalca Zwirko in njegov spremljevalec, zmagalca v evropskem krožnem poletu (11. septembra). 2. novembra je treščilo na zemljo prometno letalo D 724 nad Spessartom. Našteli so 5 žrtv.

1933

Letos 7. januarja se je ponesrečilo rusko letalo W 2. Zaplelo se je med poletom iz Moskve v Leningrad v drevesne veje. 28. marca se je pri Dixmuidenu v Belgiji ponesrečilo prometno letalo Kelmoraj—London. 15 potnikov je bilo pri tem usmrčenih. V aprilu se je razklopa francosko napol togo letalo E 9 pri Rochefortu in poslej ni bilo do večernejše katastrofe na ljubljanskem letališču nobene, ki bi tako bolešno odjeknila v naši javnosti kakor ta.

ANEKDOTA

Ko je francoski kralj Filip V. nekoč potoval po svojih deželah, je prišel v majhen kraj, kjer ga je sprejel domači duhovnik na čelu ljudstva.

»Sire«, je dejal duhovnik, »dolgi govori so neudobni in dolgočasni. Tako se bom zadovoljil, da vam dam zapeti pesemco, ki ima samo eno kitico.«

Tako se je zgodilo. Filipu V. je pesem tako zelo ugajala, da je dejal ob njenem koncu:

»Abbé, še enkrat!«

Ko so jo še z večjim navdušenjem ponovili, je poklonil kralj duhovniku 10 zlatnikov.

»Sire, še enkrat!« se je priklonil duhovnik. In kralju je dovtipni mož tako ugajal, da mu je res dal še 10 cekinov.

VSAK DAN ENA

»Stopi vendar na prste, saj se nič ne vidi!«

(»Berlinske Tidende«)

Danes se je smrtno ponesrečila naša iskreno ljubljena sestra, teta in svakinja

Ženi Piller

mestna učiteljica

Pogreb se bo vršil v četrtek, dne 14. septembra, ob 1/2. uri popoldne iz mrtvaške veže pri Sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu.

Ljubljana, dne 12. septembra 1933.

10146

Redbina FRELIHOVA.

Prisrčno se zahvaljujem vsem, ki ste me ob moji osem-desetletnici počastili z osebnimi, pismenimi, oziroma brzajavnimi čestitkami in darili.

Udeleženkam sestanka v »Zvezde« pa veljaj moja posebna zahvala za globoko občutene govore in dehteče kite cvetja.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1933.

10144

LJUDMILA ROBLEKOVA, bivša notarska uradnica.

Včeraj je preminul nenadne smrti naš dolgoletni član, tovariš

Vladimir Štrekelj

cand. inf.

V blagopokojnem izgubimo agilnega in vzornega člana ter mu ohranimo trajen in časten spomin.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1933.

10147

J. N. A. D. „Jadran“

Originalno

Bermet vino

Marinkov

iz Sremskih Karlovcev z Fruške gore je neprekosljivo dobro, zato ga zahtevajte v vseh gostilnah in restavracijah. Ta lastni proizvod dobite že v sodčkih od 50 l naprej.

specijem cene oblik, azuriranje, predtisk, najhitrejša postrežba, najfinejše delo pri

Matek & Mikeš, Ljubljana
poleg hotela Strudel.

Vezenje raznovrstnih monogramov, perila, zaves, pregrinjaj; entlanje, izdelovanje gumbic. Valed najmodernejše ureditve podjetja — najnižje cene. 79

Tekstilna tovarna

Beer, Hribernik & Comp.

Št. Vid nad Ljubljano

sprejme za takojšen nastop

**tkalskega mojstra,
prevzemalca blaga
in kosmatilca**

(Rauher) s prakso. Prednost imajo vojaščinisti prosti jugoslovenski državljani. Lastno-ročno pisane ponudbe s prepisi spriceval in zahtevki se sprejemajo do 25. t. m. 10139

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

Umrl nam je naš zlati očka

Anton Lušin

Pogreb bo v četrtek, dne 14. septembra 1933, ob 3. uri popoldne izpred mrtvaške veže pri Sv. Krištofu na pokopališče k Sv. Križu.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1933.

**TEJA, soproga; PRIMOŽ, MAJDA, ALENČICA, otroci;
bratje in sestre z ostalimi sorodniki.**

10149

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

PETER KOSLER naznanja v svojem in v imenu svojih sester EME SEEMANN, MARY KOSLER in OLGE RUDEŽ, kakor tudi vseh sorodnikov najžalostnejšo vest, da se je njegov ljubi brat in svak, oziroma stric in veliki stric, gospod

Ivan Kosler

zasebnik

dne 12. t. m. zjutraj v 77 letu starosti zaradi aeronezgode smrtno ponesrečil.

Pogreb nepozabnega nam dragega bo v četrtek, dne 14. septembra 1933, ob 3. uri popoldne iz hiše žalosti, Ljubljana — Cekinov grad, na pokopališče k Sv. Križu.

Prosi se tihega sožalja!

Posebna naznanila se ne bodo izdajala.

V Ljubljani, dne 12. septembra 1933.

Izpolnjujoč žalostno dolžnost sporočamo, da je na tragičen način preminul gospod

Ivan Kosler

upravni svetnik in bivši lastnik
pivovarne „Union“

V pokojnem, ki je bil član uprave naše družbe od ustanovitve, izgubimo velezaslužnega, neumornega in zvestega člana ter mu ohranimo trajen in časten spomin.

Ljubljana, dne 12. septembra 1933.

Upravni svet

Delniške družbe pivovarne
„UNION“

Občina Ljubljana
Mestni pogrebni zavod

V globoki žalosti naznanjamo prežalostno vest, da se je naš nad vse ljubljani soproga, oče, sin, brat, zet in stric, gospod

Žuraj Ivan

lesni industrijalec v Slovenski Bistrici

dne 12. t. m. pri usodepolnem aeroplanskem poletu pri Ljubljani smrtno ponesrečil.

Truplo blagopokojnega prepeljemo na dom v Zgornjo Bistrico št. 15, od koder bo pogreb v četrtek, dne 14. septembra 1933, ob 4. uri popoldne na mestno pokopališče v Slovenski Bistrici.

Slovenska Bistrica—Ljubljana, 12. septembra 1933.

MARIJA ŽURAJ, soproga;
IVAN, ANA-MARIJA, DUŠAN, otroci;
JAKOB ŽURAJ, oče;
ANA VERHOVŠEK, tašča.
in ostalo sorodstvo.